

BEYÂTÎ
(ilâhî)

EYYÛBÎ DERVİŞ ALİ RİZÂ BEY

DUYEK

Mec nu na sor du lar
ley la ni col du
Ley yü rü git ti a ki di ben
dil mev ler lâ de yi kal bul di du hû hû
Be nim gön lüm şim di
bir ley lâ bul du Hay Hay Y.O.

Mecnûn'a sordular Leylâ nic'oldu
Leylâ gitti adı dillerde kaldı (Hû)
Benim gönlüm şimdi bir Leylâ buldu (hay)
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum
(Leylâ Leylâ derken Mevlâ'yı buldum)

Bugün Mevlâ gören Leylâ'ya bakmaz
Ulu a'lâ gören ednâya bakmaz
Aya nazar eden yıldıza bakmaz
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

Leylâ'yı besledi kullar dayalar
Mecnûn'un başında kuşlar yuvalar
Bize mesken oldu dağlar ovalar
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

Mecnûn arzûlayıp Kâbe'ye vardı
Halkaya yapışıp çok zârî kıldı
Mecnûn Leylâ derken dîdârî gördü
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

Şu ben yalvarırken sen nâz ederdin
Havayı gözetip pervâz ederdin
Cefâyı çok vefâyı az ederdin
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum

DERVİŞ YÛNUS bu sirlardan açılma
Hakk'ın lutfun görüp gayre saçılma
İnâyet hak olan yerden kaçınma
Yürü Leylâ ki ben Allâh'ı buldum⁽¹⁾